

DECYZJA KOMISJI**z dnia 10 lutego 2011 r.****wprowadzająca kwestionariusz służący do sporządzenia pierwszego sprawozdania z wprowadzania w życie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 657)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2011/92/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniającą dyrektywę Rady 85/337/EWG, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006⁽¹⁾, w szczególności jej art. 27 ust. 1,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/692/EWG z dnia 23 grudnia 1991 r. normalizującą i racjonalizującą sprawozdania w sprawie wykonywania niektórych dyrektyw odnoszących się do środowiska⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 27 ust. 1 dyrektywy 2009/31/WE nałożono na państwa członkowskie wymóg przedstawiania Komisji co trzy lata sprawozdania z wprowadzania w życie dyrektywy 2009/31/WE, obejmującego rejestr, o którym mowa w art. 25 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2009/31/WE.
- (2) Ponadto art. 27 ust. 1 dyrektywy 2009/31/WE stanowi, że sprawozdanie jest opracowywane na podstawie kwestionariusza lub konspektu sporządzonego przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 6 dyrektywy 91/692/EWG. Najlepsze rozwiązanie, które zapewni kompletność i porównywalność informacji w sprawozdaniach państw członkowskich, stanowi kwes-

tionariusz zawierający pytania dotyczące wszystkich odpowiednich elementów dyrektywy 2009/31/WE.

- (3) Pierwsze sprawozdanie należy przesłać Komisji do dnia 30 czerwca 2011 r. Kwestionariusz sporządzony przez Komisję należy przesłać państwom członkowskim przynajmniej sześć miesięcy przed terminem przedstawienia sprawozdania.
- (4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią wyrażoną przez Komitet ds. Zmian Klimatu, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 6 dyrektywy 91/692/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Państwa członkowskie wykorzystują kwestionariusz zamieszczony w załączniku jako podstawę do sporządzenia pierwszego sprawozdania z wprowadzania w życie dyrektywy 2009/31/WE.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji
Connie HEDEGAARD
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 114.

⁽²⁾ Dz.U. L 377 z 31.12.1991, s. 48.

ZAŁĄCZNIK

Kwestionariusz dotyczący wprowadzania w życie dyrektywy 2009/31/WE w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla („dyrektywa”)**1. Opis ogólny**

- 1.1. Jakich ważnych zmian w prawodawstwie krajowym i systemie wydawania pozwoleń wymagała transpozycja dyrektywy do prawa krajowego? Prosimy podać daty, kiedy weszły w życie odpowiednie przepisy transponujące.
- 1.2. Jaki właściwy organ odpowiada lub jakie właściwe organy odpowiadają za wypełnianie obowiązków ustanowionych dyrektywą (art. 23)?

2. Koordynacja procedury wydawania pozwoleń

- 2.1. W jaki sposób prawo krajowe gwarantuje, że procedura i warunki wydawania pozwoleń są w pełni skoordynowane, w przypadku gdy w procedurze uczestniczy więcej niż jeden właściwy organ? W jaki sposób koordynacja przebiega w praktyce? W szczególności prosimy podać szczegółowe informacje dotyczące koordynacji między właściwymi organami w odniesieniu do wprowadzania w życie dyrektywy i dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (1).

3. Współpraca transgraniczna

- 3.1. Jakie przepisy wprowadzono w przypadku transgranicznego przewozu CO₂, transgranicznych składowisk lub transgranicznych kompleksów składowania, aby zapewnić wspólne spełnianie wymogów dyrektywy (art. 24)?
- 3.2. Czy zdobyto praktyczne doświadczenia w zakresie współpracy transgranicznej?

4. Wybór lokalizacji składowisk i pozwolenia na poszukiwania

- 4.1. Czy obszary, na których można wybierać lokalizację składowiska, określono na podstawie art. 4 ust. 1? Czy wycofano pozwolenie na składowanie na części lub całości terytorium państwa członkowskiego, w jego wyłącznej strefie ekonomicznej i w jego szelfie kontynentalnym w rozumieniu Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS)? Państwa członkowskie nie mają obowiązku uzasadniania wszelkich decyzji tego rodzaju, ale wskazanie, których terytoriów to dotyczy, byłoby przydatne.
- 4.2. Czy przeprowadzono ocenę dostępnych możliwości składowania na części lub całości terytorium państwa członkowskiego, w jego wyłącznej strefie ekonomicznej i w jego szelfie kontynentalnym w rozumieniu Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS art. 4 ust. 2)? Jeżeli tak, prosimy podać sposób przeprowadzenia oceny oraz jej wynik.
- 4.3. Jak prawo krajowe gwarantuje, że odpowiedniość formacji geologicznej do wykorzystania jako składowisko określono zgodnie z kryteriami zawartymi w załączniku I do dyrektywy?
- 4.4. W jakich przypadkach wymagane są poszukiwania w celu wyboru lokalizacji składowiska (art. 5 ust. 1)?
- 4.5. Jak prawo krajowe gwarantuje, że procedury udzielania pozwoleń na poszukiwania i składowanie są otwarte dla wszystkich podmiotów posiadających niezbędne możliwości, a także że przy udzielaniu pozwolenia lub odmowie jego udzielenia stosuje się obiektywne, podawane do wiadomości publicznej i niedyskryminacyjne kryteria?
- 4.6. W jaki sposób właściwe organy będą sprawdzać, czy pojemność będąca przedmiotem poszukiwań mieści się w granicach pojemności określonej w pozwoleniu na poszukiwania (art. 5 ust. 3)?
- 4.7. Jak prawo krajowe gwarantuje, że w okresie ważności pozwolenia na poszukiwania kompleks nie jest wykorzystywany do sprzecznych ze sobą zastosowań (art. 5 ust. 4)?

5. Wnioski o pozwolenie na składowanie

- 5.1. W jaki sposób prawo krajowe gwarantuje, że wnioski o wydanie pozwolenia zawierają wszystkie informacje wymagane na podstawie art. 7?

6. Pozwolenia na składowanie: warunki i treść

- 6.1. Spełnienie warunków wydawania pozwoleń na składowanie

(1) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

- 6.1.1. W jaki sposób prawo krajowe gwarantuje, że spełniono wszystkie wymogi określone w art. 8?
- 6.1.2. Jakie procedury wprowadzono, aby zadbać o to, by w określonym terminie udostępniano Komisji wszystkie wnioski o pozwolenia, projekty pozwoleń na składowanie i wszelkie inne materiały wzięte pod uwagę przy przyjmowaniu projektów decyzji (art. 10 ust. 1)?
- 6.1.3. W jaki sposób gwarantuje się, że wydana przez Komisję opinia dotycząca projektu pozwolenia na składowanie zostanie uwzględniona, że Komisję powiadamia się o ostatecznej decyzji oraz że – w przypadku gdy decyzja ta odbiega od opinii wydanej przez Komisję – przedstawia się uzasadnienie (art. 10 ust. 2)?
- 6.2. Kompletność treści pozwolenia na składowanie
- 6.2.1. W jaki sposób prawo krajowe gwarantuje, że pozwolenie na składowanie zawiera wszystkie wymogi określone w art. 9?
- 7. Zmiany, przegląd, aktualizacja i wycofanie pozwoleń na składowanie**
- 7.1. W jaki sposób prawo krajowe gwarantuje, że pozwolenia na składowanie podlegają przeglądowi i w razie potrzeby są aktualizowane lub, w ostateczności, wycofywane na podstawie art. 11 ust. 3? W szczególności prosimy szczegółowo opisać, w jaki sposób zagwarantowano spełnienie każdego z warunków, o których mowa w art. 11 ust. 3.
- 7.2. Wycofanie pozwolenia na składowanie
- 7.2.1. Jakie przepisy i procedury stosuje się, jeżeli po wycofaniu pozwolenia na mocy art. 11 ust. 3 właściwy organ podejmie decyzję o wydaniu nowego pozwolenia na składowanie, zwłaszcza w odniesieniu do czasowego przejścia wszelkich obowiązków prawnych na mocy art. 11 ust. 4?
- 7.2.2. Jakie przepisy i procedury stosuje się, jeżeli po wycofaniu pozwolenia na mocy art. 11 ust. 3 właściwy organ podejmie decyzję o zamknięciu składowiska?
- 8. Kryteria i procedura akceptacji strumienia CO₂**
- 8.1. Jakie przepisy i procedury gwarantują, że strumień CO₂ składa się w przeważającej części z dwutlenku węgla i że nie dodaje się odpadów ani innych substancji w celu składowania tych odpadów lub innych substancji? W szczególności prosimy szczegółowo opisać, jak określa się warunki spełniania następujących kryteriów na podstawie art. 12 ust. 1:
- brak niekorzystnego wpływu na integralność składowiska lub odnośnej infrastruktury transportowej,
 - brak znaczącego ryzyka dla środowiska i zdrowia ludzkiego,
 - zgodność z odpowiednim prawodawstwem unijnym.
- 8.2. Jakie przepisy i procedury ustanowiono, aby zagwarantować, by operator akceptował i zatłaczał strumienie CO₂ tylko wtedy, gdy przeprowadzono analizę składu strumieni, w tym substancji korozyjnych, i ocenę ryzyka oraz jeżeli ocena ryzyka wykazała, że poziomy zanieczyszczenia są zgodne z warunkami, o których mowa w art. 12 ust. 1?
- 9. Monitorowanie**
- 9.1. Jakie środki podjęto, aby właściwy organ dopilnowywał, by zatwierdzony plan monitorowania spełniał wymogi określone w załączniku II oraz wytyczne dotyczące monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych w związku z wychwytywaniem, transportem i geologicznym składowaniem dwutlenku węgla na podstawie dyrektywy 2003/87/WE⁽¹⁾?
- 9.2. Jakie przepisy i procedury ustanowiono, aby zagwarantować, że operator monitoruje instalacje zatłaczające, kompleksy składowania (w tym chmurę CO₂, jeśli to możliwe) i – w stosownych przypadkach – otaczające środowisko zgodnie z zatwierdzonym planem monitorowania?
- 10. Raportowanie**
- 10.1. Jakie przepisy i procedury ustanowiono w zakresie raportowania przez operatora? W szczególności prosimy szczegółowo opisać częstotliwość raportowania oraz sposób, w jaki zapewniono spełnienie kryteriów ustanowionych w art. 14.

⁽¹⁾ Środki, które należy podjąć na podstawie decyzji Komisji 2010/345/UE z dnia 8 czerwca 2010 r. zmieniającej decyzję 2007/589/WE w odniesieniu do uwzględnienia wytycznych dotyczących monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych w związku z wychwytywaniem, transportem i geologicznym składowaniem dwutlenku węgla (Dz.U. L 155 z 22.6.2010, s. 34).

11. Kontrole

- 11.1. Jakie przepisy i procedury ustanowiono w odniesieniu do systemu rutynowych i nierutynowych kontroli wszystkich kompleksów składowania, aby zapewnić zgodność z wymogami dyrektywy i monitorować wpływ na środowisko i na zdrowie ludzkie (art. 15)? W szczególności prosimy szczegółowo opisać częstotliwość kontroli oraz warunki ustanowione dla kontroli nierutynowych.
- 11.2. Do jakiego stopnia system rutynowych i nierutynowych kontroli obejmuje takie działania jak wizyty w instalacjach powierzchniowych, w tym w instalacjach zatłaczających, ocenę operacji zatłaczania i monitorowania prowadzonej przez operatora oraz weryfikację wszystkich odnośnych rejestrów prowadzonych przez operatora (art. 15 ust. 2)?

12. Wycieki lub znaczące nieprawidłowości

- 12.1. Jakie przepisy i procedury ustanowiono, aby w przypadku wycieków lub znaczących nieprawidłowości operator powiadomił właściwy organ, w tym właściwy organ zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE (art. 16 ust. 1)?
- 12.2. Jakie przepisy i procedury ustanowiono w odniesieniu do podejmowania przez operatora działań naprawczych oraz – jeżeli operator ich nie podejmie – przez właściwe organy (art. 16 ust. 2–5)?

13. Zamknięcie i obowiązki po zamknięciu

- 13.1. Jakie przepisy i procedury ustanowiono w odniesieniu do zamknięcia i obowiązków po zamknięciu?
- 13.2. W jaki sposób prawo krajowe gwarantuje, że operator pozostaje odpowiedzialny za monitorowanie, raportowanie i działania naprawcze, a także za wszelkie obowiązki związane z przedstawianiem uprawnień do rozliczenia w przypadku wycieków i za działania zapobiegawcze i zaradcze do chwili przekazania odpowiedzialności (art. 17 ust. 2)?
- 13.3. Jakie przepisy i procedury ustanowiono do celów zatwierdzania ostatecznego planu działań po zamknięciu na podstawie tymczasowego planu działań po zamknięciu przed zamknięciem składowiska (art. 17 ust. 3)?

14. Przekazanie odpowiedzialności

- 14.1. Jakie przepisy i procedury ustanowiono do celów przekazania odpowiedzialności, aby zapewnić spełnienie warunków na mocy art. 18 ust. 1?
- 14.2. Czy prawo krajowe przewiduje minimalny okres, który musi upłynąć przed przekazaniem odpowiedzialności i który przekracza 20 lat określone w dyrektywie? Jeśli tak, prosimy o podanie szczegółów.
- 14.3. Jakie procesy wprowadzono, aby zadbać o to, by w określonym terminie udostępniano Komisji wszystkie raporty dotyczące przekazania odpowiedzialności na podstawie art. 18 ust. 2, wszystkie projekty decyzji w sprawie zatwierdzenia przekazania odpowiedzialności i wszelkie inne materiały wzięte pod uwagę przy przyjmowaniu projektów decyzji (art. 18 ust. 4)?
- 14.4. W jaki sposób gwarantuje się, że wydana przez Komisję opinia dotycząca projektu decyzji zostanie uwzględniona, że Komisję powiadamia się o ostatecznej decyzji oraz że – w przypadku gdy decyzja ta odbiega od opinii wydanej przez Komisję – przedstawia się uzasadnienie?
- 14.5. Jakie środki podjęto, aby zagwarantować, że po przekazaniu odpowiedzialności monitorowanie prowadzi się na poziomie, który pozwala na wykrycie wycieków lub znaczących nieprawidłowości (art. 18 ust. 6)?

15. Zabezpieczenie finansowe

- 15.1. W jaki sposób w prawie krajowym uwzględniono konieczność przedstawiania przez potencjalnego operatora – jako część wniosku o pozwolenie na składowanie – dowodu, że można stworzyć odpowiednie rozwiązania w formie zabezpieczenia finansowego lub jakiegokolwiek innego równoważnego rozwiązania (art. 19)? W szczególności prosimy o podanie, w jaki sposób uwzględniono następujące kwestie:

- możliwość spełnienia wszystkich obowiązków wynikających z pozwolenia na składowanie,
- ważność i skuteczność zabezpieczenia finansowego przed rozpoczęciem zatłaczania,
- okresowe dostosowywanie zabezpieczenia finansowego,
- zapewnienie środków finansowych, o których mowa w art. 20.

16. Mechanizm finansowy

- 16.1. Prosimy podać procedury, które gwarantują, że operator udostępnia właściwemu organowi środki finansowe, zanim nastąpi przekazanie odpowiedzialności zgodnie z art. 18, i w jaki sposób środki te uwzględniają parametry, o których mowa w załączniku I do dyrektywy, oraz elementy odnoszące się do istotnych danych dotyczących składowania CO₂ w przeszłości (art. 20).
- 16.2. Czy w prawie krajowym ustanowiono obowiązki po przekazaniu odpowiedzialności inne niż przewidywane koszty monitorowania przez okres 30 lat, które mają pokryć środki finansowe?

17. Dostęp osób trzecich

- 17.1. Jakie środki podjęto, aby zagwarantować, że potencjalni użytkownicy mogą w przejrzysty i niedyskryminacyjny sposób uzyskać dostęp do sieci transportowych i do składowisk dla celów geologicznego składowania wytworzonego i wychwyconego CO₂, zgodnie z art. 21?
- 17.2. Jakie procedury gwarantują, że operator odmawiający dostępu na podstawie braku zdolności lub braku połączeń wprowadza wszelkie niezbędne usprawnienia, w zakresie, w jakim jest to uzasadnione ekonomicznie, lub gdy potencjalny klient wyraża chęć pokrycia ich kosztów, pod warunkiem że nie miałyby to niekorzystnego wpływu na środowiskowe bezpieczeństwo transportu i geologicznego składowania CO₂ (art. 21 ust. 4)?

18. Rozstrzygnięcie sporów

- 18.1. Jakie zostały wprowadzone ustalenia dotyczące rozstrzygnięcia sporów, w tym również organ niezależny od stron, posiadający dostęp do wszystkich istotnych informacji?

19. Rejestry

- 19.1. Jakie środki podjęto, aby założyć i prowadzić rejestr przyznanых pozwoleń na składowanie oraz stały rejestr wszystkich zamkniętych składowisk i okolicznych kompleksów składowania, obejmujący mapy i przekroje ich zasięgu przestrzennego oraz dostępne informacje służące ocenie, czy CO₂ będzie całkowicie hermetycznie składowany na stałe?

20. Informowanie i udział opinii publicznej

- 20.1. W jaki sposób prawo krajowe gwarantuje, że informacje środowiskowe dotyczące geologicznego składowania CO₂, w tym sprawozdania na temat wyników kontroli, są udostępniane społeczeństwu zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami unijnymi?

21. Sankcje

- 21.1. Jakie przepisy krajowe dotyczące sankcji za naruszenie przepisów krajowych przyjęto na mocy dyrektywy? W szczególności prosimy o szczegółowy opis, w jaki sposób zagwarantowano, że przepisy są wykonywane i że sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

22. Zmiany innych instrumentów prawnych (art. 31–37)

- 22.1. W jaki sposób w prawie krajowym uwzględniono zmiany w załączniku I i załączniku II do dyrektywy Rady 85/337/EWG ⁽¹⁾?
- 22.2. W jaki sposób w prawie krajowym uwzględniono zmiany w art. 11 ust. 3 lit. j) dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾?
- 22.3. Jakie środki podjęto, aby zapewnić wykonanie nowego art. 9a dyrektywy 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾?
- 22.3.1. W jaki sposób zagwarantowano, że operatorzy wszystkich obiektów energetycznego spalania o elektrycznej mocy znamionowej 300 megawatów lub wyższej, którym pozwolenia na prowadzenie działalności udzielono po wejściu w życie wspomnianej dyrektywy, tj. po dniu 25 czerwca 2009 r., przeprowadzili ocenę warunków określonych w art. 9a dyrektywy 2001/80/WE?
- 22.3.2. Jakie przepisy i procedury ustanowiono, aby zagwarantować, że – jeśli spełniono warunki określone w art. 9a dyrektywy 2001/80/WE – na terenie obiektu zarezerwowano odpowiednią przestrzeń na instalację urządzeń niezbędnych do wychwytywania i sprężania CO₂?
- 22.3.3. Czy odnotowano przypadki zastosowania wspomnianego artykułu po dniu 25 czerwca 2009 r.?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. L 175 z 5.7.1985, s. 40).

⁽²⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz.U. L 309 z 27.11.2001, s. 1).

- 22.4. W jaki sposób w prawie krajowym uwzględniono zmiany w załączniku III do dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾?
- 22.5. W jaki sposób w prawie krajowym uwzględniono zmiany w dyrektywie 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾?
- 22.6. W jaki sposób w prawie krajowym uwzględniono zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾?
- 22.7. W jaki sposób w prawie krajowym uwzględniono zmiany w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE ⁽⁴⁾?
-

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu (Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 56).

⁽²⁾ Dyrektywa 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 114 z 27.4.2006, s. 9). Dyrektywa uchylona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów, uchylającą niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3) ze skutkiem od dnia 12 grudnia 2010 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz.U. L 24 z 29.1.2008, s. 8).